

epifania

TYGODNIK PARAFII

pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 501 • Druga Niedziela Wielkiego Postu • 5 Marca 2023 r.

➤ SŁOWO TYGODNIA z Ewangelii według św. Mateusza (17, 1-9)

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie się!» Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im mówiąc: «Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie».

CZYTANIA NIEDZIELNE:

Rdz 12, 1-4a;

Ps 33 (32), 4-5. 18-19. 20 i 22;

2 Tm 1, 8b-10;

Aklamacja (Mt 17, 5);

Mt 17, 1-9

Ks. Marian Rowicki

W przemienionej postaci Jezusa, Apostołowie ujrzeli chwałę Jego zmartwychwstania. Wprawili to ich w zachwyt i wzbudziło pragnienie nieba. Bóg ma dla nas tylko dobro. Pan Jezus przyszedł poprzez swoje życie, cierpienie, śmierć i zmartwychwstanie otworzyć nam bramy nieba. W Nim, który jest drogą, prawdą i życiem, mamy dostęp do Ojca. Nasza droga życia naznaczona grzechem, trudnością, cierpieniem w Jezusie nabiera nowego znaczenia i prowadzi do chwały zmartwychwstania. Przyjmijmy z wiarą miłość, która jest nam ofiarowana i pójdźmy za Jezusem.

USŁYSZ BOŻE WEZWANIE

Wszystkie dzisiejsze czytania możemy odczytać w kluczu Bożego wezwania i zobowiązania do podjęcia trudu drogi do Boga. Trzej wybrani przez Jezusa apostołowie: Piotr, Jan i brat jego Jakub doświadczają niezwyklej przemiany Chrystusa na górze Tabor. Objawia się im majestat Syna Bożego i słyszą głos z nieba, by słuchać Jezusa. Mają zachować milczenie i dopiero po zmartwychwstaniu mogą podzielić się z innymi tym doświadczeniem. Utrzymanie w sercu tajemnicy bardzo pogłębia życie wewnętrzne człowieka i daje czas na głęboką refleksję, nawet kontemplację zdarzeń. My też mamy nieraz doświadczenia, w których czujemy, że Bóg do nas mówi. Warto pielęgnować pamięć o tych Bożych „objawieniach”. One mają nas umacniać w drodze ku Bogu i prowadzić do wytrwałej wiary. Jeśli skupimy się na słodkim momencie kontaktu z Bogiem, możemy zacząć szukać wrażeń w naszej religijności i nie zauważymy, że słabnie w nas wiara, gdy trzeba iść w ciemnościach drogą kalwaryjską. Apostołowie są dlatego zaproszeni do zachowania tajemnicy. Dopiero w świetle zmartwychwstania widać pewien etap drogi. Nie zawsze więc dobrze jest dzielić się

wszystkim, co przeżywamy z innymi. Świadectwo musi być rozważne. Trzeba wykazać się pokorą, gdy stajemy w świetle reflektorów, bo łatwo szukać swojej własnej chwały, zamiast oddania chwały Bogu.

W pierwszym czytaniu z Księgi Rodzaju widzimy Abrahama, który obdarzony jest szczególną łaską – słyszy wezwanie Boga, by opuścić swoją ziemię rodzinną i udać się w nieznane. Otrzymuje obietnicę Bożego błogosławieństwa. Nie jest łatwo opuścić ojca, ojczyznę. Jednak, gdy Abraham zdaje sobie sprawę, że do niego, do jednego z wielu ludzi, mówi sam Bóg, przejmuje się tym do głębi i jest posłuszny wezwaniu. Możemy sobie zrobić rachunek sumienia, czy nasze wybory realizują Wolę Bożą. Jeśli nie jesteśmy na dobrej drodze, to może nie traktujemy Bożych Słów poważnie, nie rozwija-

my przez pamięć o Bogu dobrych dzieł, do których jesteśmy powołani. Stagnacja w życiu duchowym powinna być zbadana przez nas z wielkim namysłem.

List św. Pawła zachęca Tymoteusza do tego by wziął „udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii mocą Bożą”. I tu jest najważniejszy aspekt wezwania Bożego. Nie musimy napinać mięśni duchowych i sami zmagać się o właściwą postawę. Z pomocą przychodzi nam łaska od Boga. To nie oznacza, że nie czeka nas trud, ale wyczekując wsparcia, widzimy więcej, bardziej wchodzimy w głąb rzeczywistości. Uczymy się też dziecięcego zawierzenia, a z drugiej strony dojrzałości do upodobnienia się do Chrystusa w postawie ofiary. Wielki Post jest czasem umartwienia naszych grzesznych pożądliwości, wejścia w refleksję nad stanem swojej duszy i zobaczenia Chrystusa w pełni Jego Miłości. Wyciszmy się dziś przebywając z apostołami na górze Tabor, a usłyszmy Boże wezwanie. Potem będziemy mogli udać się w drogę, tak jak nam Pan rozkazał.

➤ **Trzeba wykazać się pokorą, gdy stajemy w świetle reflektorów, bo łatwo szukać swojej własnej chwały, zamiast oddania chwały Bogu.**

Anna Bielawska

Obrazy Miłosierdzia

Wystawę nowych wizerunków Jezusa Miłosiernego namalowanych przez dziesięciu współczesnych polskich artystów otwarto w katedrze św. Michała Archaniola i św. Floriana Męczennika na warszawskiej Pradze. Celem akcji jest ożywienie sztuki sakralnej przez powrót do Kościoła obrazów wysokiej klasy artystycznej, wyrażonych współczesnym językiem malarstwa oraz odnowienie mecenatu takiej sztuki. Wcześniej ekspozycja gościła w klasztorze dominikanów w Krakowie, gdzie cieszyła się ogromnym zainteresowaniem. Siedem z dziesięciu zaprezentowanych obrazów znajdzie się wkrótce w świątyniach diecezji warszawsko-praskiej, gdyż zostały przez tamtejsze parafie zakupione. Wystawę można oglądać od poniedziałku do soboty w godz. 12.00-20.00 i w niedzielę od 8.00-21.30. Ekspozycja jest czynna do 2 kwietnia.

Pasja w Ołtarzewie

Klerycy z pallotyńskiego seminarium w podwarszawskim Ołtarzewie zapraszają na Misterium Męki Pańskiej pt. „Marana Tha!”. Spektakl będzie wystawiany w Wielkim Poście od 4 marca w każdą sobotę: o godz. 14:00 i 16:00 oraz niedzielę o godz. 15:00. Tradycja przygotowywania Misteriów Męki Pańskiej w Ołtarzewie ma już prawie 70 lat. Tegoroczny spektakl pt. „Marana Tha!” jest opowieścią o Bogu, który czeka na zaproszenie ze strony człowieka, aby dać mu siebie w całości – wyjaśniają klerycy. Z uwagi na duże zainteresowanie spektaklem, klerycy proszą o rezerwację bezpłatnych wejściówek drogą mailową: misteriumsac@gmail.com lub pod numerami telefonu: 22 722 10 24 lub 733 598 046.

Duchowość dla Warszawy

Na kontynuację cyklu „Duchowość dla Warszawy” zaprasza we wtorek o 19:00 Akademia Katolicka w Warszawie. Wstęp wolny. Temat: „(Nie)znana duchowość Benedykta XVI”. Wykładowca będzie tym razem ks. prof. Jerzy Szymik, znany teolog i poeta. „Mieliśmy do czynienia z Mozartem teologii. To najgenialniejszy diagnostyk naszej współczesności” – tak określa papieża Benedykta XVI ks. prof. Jerzy Szymik. Co z wielkiej teologii i duchowego bogactwa papieża może dziś stanowić dla nas dziedzictwo, które umocni naszą wiarę? – postara się odpowiedzieć zaproszony prelegent. Spotkanie będzie można następnego dnia obejrzeć na stronie internetowej uczelni.

Ukraińskie dzieci

Komisja Europejska ogłosiła, że wraz z Polską uruchamia inicjatywę, której celem będzie odnalezienie ukraińskich dzieci porwanych do Rosji oraz pociągnięcie do odpowiedzialności tych, którzy za uprowadzenia odpowiadają. Coraz częściej pisze się o dramatycznej sytuacji ukraińskich dzieci wysłanych do Rosji do adopcji. Szacuje się, że od początku inwazji rosyjskie siły uprowadziły ich tysiące. W najbliższych dniach mają być przedstawione szczegóły inicjatywy.

Zaproszenie na parafialne wyjście do kina na film „Opiekun”

Bóg mówi swojemu Kościołowi, że aby obronić małżeństwo i rodzinę, podźwignąć moralność, odzyskać utracony grunt i zdobyć dusze dla Chrystusa, potrzebujemy sprowadzić na „pole bitwy” św. Józefa. On jest postrachem demonów.

Ks. Donald Calloway MIC

Serdecznie zapraszamy na parafialne wyjście do kina na nowy, polski film „Opiekun” ukazujący historię współczesnych bohaterów, w których życie w cudowny sposób wkracza Św. Józef.

Seans odbędzie się 19 marca br. o godz. 19.30. w Multikinie, w Wola Parku przy ul. Górczewskiej 124, w Warszawie.

Spotykamy się przy kasach biletowych kwater przed rozpoczęciem seansu. W najbliższe niedziele, tj. 5, 12 i 19 marca po każdej Mszy Św. będzie można w zakrystii nabyć vouchery, w cenie 17 zł. za sztukę. Następnie przed seansem na miejscu zbiórki będzie je można bezpłatnie wymienić na bilety u parafialnego koordynatora.

Seans został zaplanowany w wigilię uroczystości Św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny, co na pewno jest bardzo dobrą okazją, aby lepiej poznać i zainspirować się osobą tego niezwykłego Patrona. Okres Wielkiego Postu sprzyja też temu, aby czas wolny wykorzystywać w wartościowy sposób, a film Opiekun na pewno będzie niezwykłym przeżyciem duchowym.

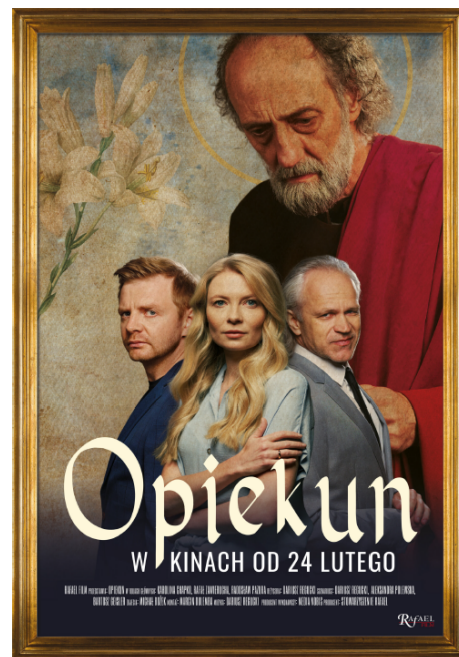
Dodatkowo zachęca fakt, że w filmie będzie można obejrzeć wielu znanych i znakomitych polskich aktorów, m. in. Radosława Pazurę, który tak wypowiedział się na temat swojej roli w Opiekunie:

„Tak. Gram bohatera, którego zachowania są dla mnie abstrakcyjne, ale to oczywiście nie znaczy, że takich zachowań nie ma. Ludzie, którzy postępują tak jak Waleski, istnieją, osobiście nawet takich znam. To nie jest tak, że my nie widzimy zła i go nie po-

pełniamy. Widzimy i popełniamy, tylko sedno sprawy jest w tym, jak później wyjść z tego, w co zabrnęliśmy. Bo konsekwencje bywają dramatyczne, traumatyczne. Opiekun jest o tym, że istnieje jakaś siła ponad to, co jesteśmy w stanie udźwignąć i która jest w stanie nam pomóc z tego wyjść i to pokonać. To jest film o tym mega Opiekunie, który interweniuje w naszym życiu, bo wie, że sami sobie nie poradzimy. W życiu pojawiają się przecież problemy takiego kalibru, o jakim opowiadamy w filmie, i przerastają najsilniejszych. Są sprawy, z którymi nie można samemu się uporać, ale z pomocą z nieba się daje. To jest przesłanie filmu.”

Serdecznie zapraszamy do nabycia voucherów i udziału w tym pięknym wydarzeniu kulturalno-duchowym.

Organizatorzy

POKUTA

Wszyscy wierni, każdy na swój sposób, obowiązani są na podstawie prawa Bożego czynić pokutę (KPK 1249, zdanie 1).

„Pokutujcie więc i nawróćcie się, aby grzechy wasze zostały zgładzone, aby nadeszły od Pana dni ochłody, aby też posłał wam zapowiedzianego Mesjasza, Jezusa, którego niebo musi zatrzymać aż do czasu odnowienia wszystkich rzeczy” (Dz 3,19-21).

Kościół (Eklezja) jest Świętym Zgromadzeniem, w którym uczestniczą grzesznicy, i które nieustannie czyni pokutę za grzechy i dąży do swojej odnowy. Nowe życie otrzymane w sakramentach wtajemniczenia chrześcijańskiego nie wyeliminowało bowiem kruchości i słabości natury ludzkiej ani jej skłonności do grzechu (pożądliwości).

Droga nawrócenia

Ochrzczeni są powołani do walki z pożądliwością (skłonnością do grzechu) przez życie chrześcijańskie, przechodząc próby z pomocą łaski Bożej. Ta walka to wysiłek nawrócenia, w którym ma się na uwadze świętość i życie wieczne, do których każdy jest powołany. W wyniku nawrócenia, dusza, która umarła z powodu grzechu, zostaje ożywiona w Kościele (Eklezji). Nawrócenie (odejście) od grzechu pozwala uzyskać przebaczenie. Przebaczenie uzyskuje się jednak tylko wówczas, gdy żal (skrucha) za grzechy jest szczery. Warto jednak zauważyć, że wysiłek nawrócenia nie jest tylko dziełem ludzkim. Jest on poruszeniem skruszonego serca, pociągnięciem i dotknięciem łaską, pobudzającą do odpowiedzi na miłosierdną miłość Boga. Duch, który ujawnia grzech, jest także Poczyszczycielem, udzielającym ludzkiemu sercu łaski pokuty i nawrócenia (pojednania).

Sakrament pokuty

Ochrzczony może pojednać się z Bogiem i Kościołem (Eklezją) przez sakrament pokuty. Sakrament pokuty jest skierowany do tych, którzy się odrodzili w chrzcie, ale upadli (zgrzeszyli, odwracając się tym samym od darowanej łaski). W sakramencie pokuty człowiek wyrzeka się zła i uzyskuje zbawienie, to znaczy odpuszczenie wszystkich grzechów i dar nowego życia. Przystępujący do sakramentu pokuty, otrzymują od miłosierdzia Bożego przebaczenie zniewagi wyrządzonej Bogu i jednocześnie dostępują pojednania z Kościołem (Eklezją), któremu przez grzech zadali ranę, a który przyczynia się do ich nawrócenia miłością, przykładem i modlitwami. I tylko Bóg ma moc odpuszczenia grzechów

(udzielenia przebaczenia). Na mocy Boskiego autorytetu wykonywanie władzy odpuszczania grzechów ludziom zostało jednak zlecone Apostołom, aby wykonywali ją w Jego imieniu. Apostołom dano również władzę jednania grzeszników z Kościołem (Eklezją).

Sakrament nawrócenia

Sakrament pokuty nazywany jest również sakramentem nawrócenia, gdyż na wezwanie Jezusa do nawrócenia (radę powrotu do Ojca), człowiek powraca do Ojca, od którego oddalił się przez grzech. Sakrament pokuty uświęca osobistą i eklezjalną drogę nawrócenia, pokuty i zadośćuczynienia grzesznego chrześcijanina. Celebracja sakramentu pokuty obejmuje: akty człowieka (który nawraca się pod działaniem Ducha Świętego) oraz działanie Boże za pośrednictwem Boga. Działanie Boże – bo to w imię Jezusa następuje przebaczenie grzechów i ustala się sposób zadośćuczynienia, a Kościół (Eklezja) modli się za grzesznika i pokutuje razem z nim. Zatem nawet nawrócony człowiek, który uzyska przebaczenie i odpuszczenie grzechów wciąż czyni pokutę, aby wesprzeć innych uczestników Świętego Zgromadzenia (Eklezji).

Pokuta wewnętrzna

Wezwanie Jezusa do nawrócenia i pokuty powinno się zacząć od nawrócenia serca i pokuty wewnętrznej. Bez pokuty wewnętrznej czyny pokutne (czyny zewnętrzne, posty i umartwienia) pozostają bezowocne i kłamliwe. Pokuta wewnętrzna objawia się potem przez znaki widzialne, gesty i czyny pokutne. Pokuta wyraża się zatem w formie postu, modlitwy i jałmużny. Pokuta wewnętrzna jest radykalną przemianą całego życia, powrotem i nawróceniem się do Boga całym sercem, zerwaniem z grzechem, odwróceniem się od zła z odrazą do popełnionych złych czynów. Pokuta wewnętrzna zawiera pragnienie i postanowienie zmiany życia oraz serca, której towarzyszy smutek duszy i skrucha serca. Drogą pokuty jest wzięcie każdego dnia swojego krzyża i pójście za Jezusem. Nawrócenie dokonuje się w życiu codziennym m.in. przez czyny pojednania, troski o ubogich, praktykowanie i obronę sprawiedliwości i prawa, wyznawanie win braciom, upomnienie braterskie, rewizję życia, rachunek sumienia, kierownictwo duchowe, przyjmowanie cierpienia, cierpliwe znoszenie prześladowania dla sprawiedliwości.

Dni pokuty (Wielki Post)

Żeby wszyscy przez jakieś wspólne zachowanie pokuty złączyli się między sobą, zostały nakazane dni pokuty, w które wierni powinni w szczególności modlić się, wykonywać uczynki pobożności i miłości, podejmować akty umartwień poprzez wierniejsze wykonywanie swoich obowiązków, w tym zachowywać post i wstrzemięźliwość. W przypadku tych, którzy z racji młodego wieku nie są związani jeszcze prawem postu i wstrzemięźliwości, zaleca się, aby byli wprowadzani w autentyczny duch pokuty. Dni pokuty są specjalnym czasem praktyki pokutnej. Są one szczególnie odpowiednie dla rekolekcji, liturgii pokutnej, pielgrzymek o charakterze pokutnym, dobrowolnych wyrzeczeń (np. post i jałmużna), braterskiego dzielenia się z innymi (działa charytatywne i misyjne).

Podsumowanie – czym jest pokuta

Pokuta jest zatem nierozdzielalną częścią życia chrześcijanina, który czyni pokutę za siebie i za innych. Ważne jest, aby pokuta zaczęła się od przemiany wewnętrznej, a uczynki pokutne były ich następstwem. Uczynki pokutne bez pokuty wewnętrznej nie mają bowiem znaczenia. Pokutę czyni się cały czas. I pokutą nie jest tylko to co ksiądz zaleci przy spowiedzi. Pokuta towarzyszy człowiekowi każdego dnia, tak samo jak każdego dnia człowiek walczy z pożądliwością (skłonnością do grzechu). Jeśli ktoś zgrzeszy, to może skorzystać z sakramentu pokuty, w ramach którego pojedna się z Bogiem i Kościołem (Eklezją). Przez sakrament pokuty człowiek wraca do Boga. Zalecane również na okres Wielkiego Postu powstrzymywanie się od zabaw sprzyja opanowaniu instynktów i wolności serca, i jest wyrazem czynienia pokuty. W odpowiedzi o jakie zabawy chodzi, warto sprawdzić czy powstrzymanie się od danej zabawy służy wskazanemu powyżej celowi.

Grzegorz Otczyk

Źródło:
Katechizm Kościoła Katolickiego (827, 980-982, 1032, 1422-1449)
Kodeks Prawa Kanonicznego (kan. 1249-1253)
<https://www.objawieniepanskie.waw.pl/index.php/17-aktualnosci/862-post-w-wielki-post>

Zob. także:
<https://www.wnp.pl/parlamentarny/wydarzenia/abp-gadecki-post-ma-zbawienno-wplyw-na-zycie-duchowe-czlowieka,680829.html>
<https://www.ekai.pl/bp-solarczyk-kluczem-do-zrozumienia-wielkiego-postu-jest-slowo-pokuta/>
<https://pokuta.eu/>

> Ogłoszenia Duszpasterskie

- **05.03 – pierwsza niedziela miesiąca**
 - po Mszy św. o g. 10.30 spotkanie w sprawie rocznicy I Komunii św.,
 - po sumie nabożeństwo adoracyjne,
 - 17.30 Gorzkie Żale,
 - wspieramy misje,
 - przy ołtarzu można składać dar serca dla potrzebujących.
 - zachęcamy do udziału w nabożeństwach wielkopostnych,
 - po Mszy św. o g. 18.00 spotkanie Rodziców młodzieży przygotowującej się do bierzmowania.
- **10.03 – piątek, Droga krzyżowa**
 - godz. 16.00 dla dzieci,
 - po Mszy św. wieczornej dla starszych,
 - wystawienie Najświętszego Sakramentu do g. 20.00.
- **12.03 – niedziela**
 - po Mszy św. o g. 10.30 spotkanie przed I Komunią św.
- **19.03 – niedziela**
 - będzie możliwość zawierzenia się św. Józefowi,
 - na g. 19.30 zapraszamy parafian do wspólnego obejrzenia filmu „Opiekun” w Multikinie w Wola Parku. To historia współczesnych bohaterów, w których życie w sposób cudowny wkracza św. Józef. Film polskiej produkcji, znani i znakomici aktorzy. Film zapewnia niezwykle przeżycia duchowe. Chętnych prosimy o zgłaszanie się do zakrystii lub kancelarii.

> Rozważania Różańcowe na każdy dzień

Okres Wielkiego Postu, podobnie jak czas Adwentu, nadając tym kilku tygodniom specyficzny charakter pokuty i nawrócenia, wyraża i pomaga przeżyć prawdę ważną dla nas w każdym dniu roku. W okresie czterdziestodniowego przygotowania do Świąt Paschalnych poznajemy głębiej naturę grzechu, potrzebę przemiany własnego życia i konieczność zadośćuczynienia za popełnione zło. Wchodzimy odważnie i bardziej radykalnie na drogę nawrócenia. Duch Święty przygotowuje nasze serca do udziału w paschalnej tajemnicy Chrystusa. On, Duch Prawdy, ukazuje nam w krzyżu Chrystusa zło grzechu, a przez zmartwychwstanie Zbawiciela daje nam udział w zwycięstwie nad grzechem. Umieranie dla grzechu, aby żyć w zjednoczeniu z Chrystusem – to paschalne zadanie dla każdego chrześcijanina. To również podstawowa prawda o całym życiu uczniów Chrystusa.

Klimat Wielkiego Postu ma wpływ także na sposób przeżywania Różańca. Kto odmawia kolejne jego części, ten przeżywa głębiej zawarte w nim prawdy. Zbawiciel bowiem narodził się, aby człowieka wyrwać z grzechu. Nauczał i uzdrawiał, aby objawić nam tajemnicę nieprawości i tajemnicę prawdziwego życia, czyli życia z Bogiem. Cierpiał męki i umarł na krzyżu dla naszego zbawienia. Wreszcie zmartwychwstał, pokonując szatana, śmierć i grzech, a także otwierając dla nas perspektywę życia wiecznego. To misterium pomaga nam przeżyć Maryja. Ona umacnia naszą wiarę, nadzieję i miłość, aby nasze nawrócenie było prawdziwe, a nasze przyłączenie do Jezusa – pełne.

<https://sklep.loretanki.pl>

MSZE ŚW.

I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godz. 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 722 02 50

Konto parafii

Nastąpiła zmiana konta parafialnego,
prosimy o uwzględnienie tego.

Nowe konto:

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

Redakcja

redakcja.objawieniepanske@gmail.com

www.objawieniepanske.waw.pl

(do ściągnięcia wszystkie poprzednie
numery EPIFANII razem z Epifankiem)

Okres Wielkiego Postu i Wielkanoc

Rozważania różańcowe

na każdy dzień